

Zwanenhofviering 9 oktober 2022

Voorganger Akke Fokje Stienstra

Thema: 'Ik geloof, kom mijn ongelooft tegemoet...'
Bidden in geloof en ongelooft in de serie Laat ons bidden.

Mededelingen – inzingen- stilte

Openingslied: Aangezicht van gloed (16)

Aangezicht van gloed dat de wolken scheurt
woord dat ruimte scheidt, toekomst, wijd licht land
waar gerechtigheid als rivieren stroomt,
waar een wijnstok bloeit tegen klippen op.
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt,
geef dat ik volhard in uw vergezicht.

Woord van welkom en inleiding op het thema

Lieve mensen, welkom in deze viering.
De tweede viering in de serie 'Laat ons bidden'.
Kuierden we vorige maand met God,
vandaag bidden we in geloof en ongelooft
en staan we stil bij **waar** we in het leven uitroepen:
'Ik geloof, kom mijn ongelooft te hulp'.
Dit tweeledige, dit paradoxale:
geloven en het niet kunnen geloven

Wij geloven in God,
die ons begroet met de woorden:
Gegroet jij, jij,
die om liefde komt en licht,
gegroet!
Genade en vrede voor jou!

God die er voor ons is
die ruimte scheidt, toekomst
en met ons, zoals wij zijn,
de weg naar de vrede gaat.

Die God roepen wij aan in vertwijfeling, als wij niet kunnen geloven,
als wij overweldigd worden door emoties en gedachten
omdat we in een levensbedreigende situatie zijn beland.
Dan staan we voor God in leegte en gemis
en is Gods naam vreemd voor ons geworden.
Uit de diepten roepen wij dan tot God, ontferm U over ons.
Help ons te geloven.
Luister naar mijn stem die om toekomst smeekt.

Lied: Ik sta voor U in leegte en gemis.

Ik sta voor U in leegte en gemis.
Vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Zijt Gij mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot, hebt Gij geen and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen?

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in Uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Lezing: Mattheus 7, 7-8

Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opgedaan. Want ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opgedaan. Is er iemand onder jullie die zijn kind, als het om een brood vraagt, een steen zou geven?

Muzikaal intermezzo - Jos

Lezing: Markus 9, 14-29

Toen ze terugkwamen bij de andere leerlingen, zagen ze een grote menigte om hen heen staan. Er waren ook schriftgeleerden bij, die met hen aan het discussiëren waren. De mensen waren verbaasd toen ze hem zagen, en liepen meteen naar hem toe om hem te begroeten. Hij vroeg hun: 'Waarover zijn jullie met hen aan het discussiëren?' Iemand uit de menigte antwoordde: 'Meester, ik heb mijn zoon naar u gebracht omdat hij door een geest bezeten is en niet kan praten; steeds wanneer de geest hem overweldigt, gooit die hem op de grond, en dan komt het schuim hem op de mond te staan, hij knarst met zijn tanden en wordt helemaal stijf. Ik zei tegen uw leerlingen dat ze hem moesten uitdrijven, maar dat konden ze niet.' Hij zei tegen hen: 'Wat zijn jullie toch een ongelovig volk, hoe lang moet ik nog bij jullie blijven? Hoe lang moet ik jullie verdragen? Breng hem bij me.' Ze brachten de jongen bij hem. Toen de geest hem zag, deed hij de jongen meteen stuip trekken, en met het schuim op de lippen viel hij op de grond en rolde heen en weer. Jezus vroeg aan zijn vader: 'Hoe lang heeft hij hier al last van?' Hij antwoordde: 'Al vanaf zijn vroegste jeugd, en hij heeft hem zelfs vaak in het vuur gegooid en in het water met de bedoeling hem te doden; maar als u iets kunt doen, heb dan medelijden met ons en help ons.' Toen zei Jezus tegen hem: 'Of ik iets kan doen? Alles is mogelijk voor wie gelooft.' Meteen riep de vader van het kind uit: 'Ik geloof! Kom mijn ongelof te hulp.' Toen Jezus zag dat er een grote groep mensen toestroomde, sprak hij de onreine geest op strenge toon toe en zei: 'Geest die doof en stom maakt, ik gebied je: ga uit hem weg en keer niet meer in hem terug.' Onder geschreeuw en met hevige stuip trekkingen ging hij uit hem weg; de jongen bleef voor dood achter, zodat de mensen zeiden dat hij was gestorven. Maar Jezus pakte hem bij de hand om hem overeind te helpen en hij stond op. Hij ging een huis in, en toen ze weer alleen waren, vroegen zijn leerlingen hem: 'Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?' Hij antwoordde: 'Dit soort kan alleen door gebed worden uitgedreven.'

Lied 272 Klein woord

Klein woord
Vluchtig leeg gevloekt woord
God wees van kracht sta op nu levend naam
Kyrie leison, kyrie eleison kyrie eleison

Overweging

Overgang naar lied maken.

Lied: de nieuwe wereld

Overweging Zwanenhofviering 9 oktober 2022

*Matthëus 7, 7-9
Markus 9,14-29*

Kyrieeleison, Heer ontferm U
Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp.

Een kind wordt ziek.
Iedereen
is er door aangedaan.
Dat hoort niet.
Een kind
heeft heel zijn leven
nog voor zich.
Het gaat je door merg en been.
Kon je het maar over nemen,
maar dat kan niet.
Dat is de harde realiteit.
Je gelooft in het leven,
maar ziet de dood voor je.

Iemand appt
of ik haar kan helpen.
Ze huilt de hele dag
om alles en niets.
Ze slaapt niet.
Ze wil werken,
maar wil niet
dat de mensen
met wie ze werkt
overvallen worden
door haar huilen,
haar gejank, zo zegt ze.
Ze schaamt zich.
Is bang voor de toekomst.
Ze is in de greep van haar verleden.
Wat er toen speelde, heeft haar in de macht.
Ze kon er mee leven tot nu toe.
Nu niet meer. Ze stort in.
Ziet geen perspectief meer.
Ze is wanhopig
en tegelijkertijd hoopt ze er door heen te komen.
Wanhoop en hoop,
geloof en ongeloof,
ze liggen dicht bij elkaar,
horen misschien wel bij elkaar.
Al willen we dat liever niet.

Wanhoop haalt het diepste uit je.
Je kunt je rug naar het leven toekeren,
verstillen in jezelf,
een muur opbouwen waar niemand doorheen komt.
Of je kunt met alles wat in je is roepen.

Tot wie?
Wie is er die kan helpen. Wie o wie?
In hun wanhoop roepen mensen God aan
of ze gelovig zijn of niet.
Vanuit het diepst in je roep je je geloof uit,
al is het in een vloek,
je geloof in iets, iemand
die borg staat
voor het leven hier op aarde.
Het leven is toch goed?
Zoals God bij de schepping zag dat het goed was.
Velen van ons ervaren dat
als ze door de schoonheid van de natuur geraakt worden.
Als ze terugdenken aan hun kindertijd,
waarin ze ervaren dat ze beschermd worden,
gedragen,
waarin het gebed er was als een mantel om je heen.

En het onbegrijpelijk mooie is dat mensen
die niet beschermd zijn opgegroeid,
die klappen van het leven hebben te verduren,
toch waarden ontwikkelen die
hen doen geloven in de goedheid van het leven.
En daar naar op zoek gaan.

Wie o wie kan helpen?
Die het leven hoog heeft zitten, die kan helpen.
Tot Die kun je bidden.

Dat is wat de man, de vader in ons verhaal doet.
De vader die een kind heeft dat bezeten is.
Van jongsaf aan.
De vader weet niet wat hij moet.
Hij is radeloos.
Zo is het leven toch niet bedoeld?
Dat kinderen geen leven hebben,
maar gebukt gaan onder hun ziekte?
De vader gelooft in God,
in de schepping van het goede.
En hij heeft gehoord van Jezus,
de zoon van God.
Dat hij mensen bevrijdt van wat hen in de macht houdt,
hen doet leven.
Als Jezus van de berg komt,
loopt hij op hem af
en vraagt hij hem om hem te helpen.
Hij had het de leerlingen van Jezus ook al gevraagd
maar zij konden het niet.
Als Jezus dan zegt:
'Alles is mogelijk voor wie gelooft',
roept de vader vanuit zijn wanhoop:

'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp'.
Jezus ziet het geloof en roept
'Geest die doof en stom maakt, ik gebied je:
ga uit hem weg en keer niet meer in hem terug.'
De geest trekt uit hem
en laat de jongen voor dood achter.
Jezus pakt de jongen bij de hand
om hem overeind te helpen
en de jongen staat op.
Jezus laat hier zien
waar wij mensen toe bedoeld zijn,
beeld en gelijkenis van de mensenzoon.
Elkaar te helpen,
elkaar de hand te bieden,
zodat de ander op kan staan,
zijn eigen levenskracht weer voelt,
weer leeft.
Zo komt Jezus het ongeloof tegemoet.

De leerlingen van Jezus konden dat niet,
Zij waren bezig met een prestatie,
en met wie de belangrijkste is.
Jezus zegt dat het om het gebed gaat.
Om het vertrouwen.
Eigenlijk geef je daarbij iets uit handen,
vertrouw je het toe aan een ander, aan God.
Van wie je vermoedt dat Die het het leven omarmt,
Dat die het leven hoog houdt door de wanhoop heen.
Je vertrouwt op God. Op hoop van zegen.
Hopend dat God je tegemoet komt.
In jouw situatie waar leven bedreigd wordt
of onmogelijk gemaakt,
mag je daar op hopen.
Hopen tegen de klippen op,
ook als alles hopeloos lijkt.

Hopen dat er mensen zijn die luisteren
naar wat jou in zijn macht heeft.
Die je stem geven waardoor je kan horen wat leven geeft.
Die zo ruimte scheppen voor het goede
waardoor je bevrijd wordt van wat je terneerdrukt,
wat je vasthoudt in zijn greep.
Dat je loskomt van wat om je heen is,
je je kunt openen
en verbinding kunt zoeken met 'boven'.

Vaak zijn het kleine gebaren
die je vertellen dat je niet alleen door het leven kuiert,
die je weer doen opleven als je het moeilijk hebt.
Zelf vind ik één van de reclames van eentegeneenzamheid
heel aansprekend.
Een zoon is bij zijn vader op bezoek.

De vader is een tijdje geleden verhuisd
en heeft geen aanspraak meer.
Als de zoon zegt: Pa, ik moet gaan
zie je de man versomberen,
terwijl hij zegt: Ja. Nee, natuurlijk.
De zoon ziet het, hij twijfelt.
En vraagt dan: Biljart jij nog wel eens?
Nee zegt de vader, sinds de verhuizing niet meer.
Zullen we voor jou een biljartclub zoeken hier?
De blik van zijn vader klaart op.
Ja.
-Ja?

Dat lijkt mij wel heel leuk.
In het laatste shot zien we de vader met leeftijdsgenoten biljarten met
leeftijdsgenoten.
Ze hebben het samen naar de zin.
De eenzaamheid heeft hem niet meer in de greep.

Ruimte krijgen om er te laten zijn wat je in de greep heeft,
verandert je beleving, heeft het je niet meer in de macht.
Niet dat de situatie altijd verandert.
Wat je mee hebt gemaakt,
kan niet teruggedraaid worden,
kun je niet ontkennen.
Het is een deel van je leven.
Uit een gebaar, een gebed,
een ritueel als het branden van een kaarsje
kan je vertrouwen in het leven uitspreken.
Soms ook in een lied.
Eén van de gelovigen voor ons zei al:
zingen is twee keer bidden.

We gaan nu luisteren
naar een lied van een stemmenorkest
dat ontstaan is in een vrouwenkamp
in Palembang op Sumatra
tijdens de Japanse bezetting:
het is de symfonie 'de Nieuwe Wereld' van Dvorjak.
Voor hen was het een symbolisch muziekstuk.
Het gaf de vrouwen hoop en kracht
om de beproevingen in het kamp te kunnen doorstaan.
Het bracht licht in hun duisternis.
Dat dit lied ook ons hoop geeft dwars door onze wanhoop heen,
vertrouwen dat het leven het wint van de dood
of wat ten dode maakt.

Lied: de nieuwe wereld

Een lied van hoop, van vertrouwen.
Daar gaat het om: vertrouwen.
Gine heeft dat heel mooi verwerkt in het bloemstuk.
Het woord trust, vertrouwen, is ingezaaid (?)
Dat het vertrouwen mag groeien en bloeien.
Ook wat betreft ons collecteproject: Noodopvang Dakloze Asielzoekers.
Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp.
En we worden opgeroepen dat gebed vergezeld te laten gaan met de uitvoering van de opdracht 'Heb de vreemdeling lief'.
In de collectemand kunt u uw voorbedebriefjes leggen.

Collecte

Tijdens collecte: instrumentaal en voorbedebriefjes

Voorbeden

Eeuwige God, U die liefde bent
wij danken U dat u ons
tegemoet komt
in onze zoektocht naar leven.
Help ons te geloven in het goede
en ruimte te vinden om te leven,
kom ons ongeloof daarin tegemoet.
*Acclamatie: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.*

Eeuwige God, U die uitzicht geeft.
Zie al die mensen die in de ban zijn
van krachten en machten
die de mens kapot maken.
Dat het vonkje verlangen om te leven
in hen gezien wordt door anderen
dat zij vertrouwen ontmoeten
en er mogen zijn.
*Acclamatie: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.*

God van ontferming
wees met hen die lijden
met hen die ziek zijn
of in de war
met allen die eronder door dreigen te gaan.
Wees met hen die naast hen staan
die het ook vaak niet meer zien.
Zie hen God. Kom hun gebrekkig vertrouwen te hulp.
*Acclamatie: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.*

Eeuwige God,
wees zo met een ieder van ons.
U kent ons, weet wat er in ons omgaat.
Zie ons aan en hoor ons als wij de voorbeden uitspreken:

(voorbeden)

Wij zijn een moment stil om te laten klinken wat in ons is.
.....

Eeuwige God, hoor onze gebeden
en omring ons met uw liefde en goedheid.
Wij geloven en vertrouwen op U.
Kom ons gebrekkig vertrouwen tegemoet.
Amen.

Lied: Onze Vader in de hemel

Onze Vader in de hemel
Uw naam geheiligd
Uw koninkrijk komend uw wil geschiedend
zo moge het zijn op aarde en in de hemel.
Geef ons brood van genade,
morgen vandaag nog.
Kwijt onze schulden,
leer ons vergeven.
Moedig ons aan dat wij voortgaan
op de weg van het leven.

Vredeswens. Gebaar hand op het hart

Spreekstem bij lied Klein woord
Uw naam is dat Gij ons kent
dat Gij goed zijt in liefde
ongehoord in bevrijden
dat ontferming uw kracht is

Wek uw kracht in ons
dat wij elkaar bevrijden
dat wij liefde leren-
geheiligd worde uw Naam.

Wensen wij elkaar vanuit dit gebed vrede toe
door elkaar in de ogen te zien en de hand op ons hart te leggen
en te zeggen: vrede voor jou, voor u.

Zegenbede van Van der Zee

Eeuwige,
maak ons tot mensen
naar het beeld van uw Zoon:
met ogen die niet alleen kijken,
maar ook kunnen aanzien,

met oren die niet alleen horen,
maar ook kunnen luisteren,

met een mond die niet alleen praat,
maar ook kan aanspreken,

met een verstand dat niet alleen begrijpt,
maar ook kan verstaan,

met een hart dat niet alleen klopt,
maar ook bewogen kan zijn,

met handen die niet alleen grijpen,
maar zich ook kunnen openen,

met voeten die niet alleen draven,
maar ook tegemoet kunnen komen,

want zo zijn wij gezegend
en elkaar tot zegen.

Zegen

De Eeuwige zegene en behoede ons
de Eeuwige doe zijn aangezicht over u lichten
en zij u genadig
de Eeuwige wendde haar ogen tot ieder van ons
en geve ons vrede.

idnvdvzehg

Slotlied: Die mij droeg

Die mij droeg op adelaarsveugels
die mij hebt geworden in de ruimte
en als ik krijsend viel mij ondervangen
met uw wieken en weer opgegooid
todat ik vliegen kon op eigen kracht
op eigen kracht.